

استادان مارکوپولو

مسلمانان و علم جغرافیا

ناصر نادری

کریستف کلمب، کاشف آمریکا، از «ابن رشد»، دانشمند مسلمان، یاد می‌کند و او را از کسانی می‌داند که با نظریه وجود دنیای جدید، او را در کشف آمریکا باری کرده است.
به راستی مسلمانان، چگونه با علم جغرافیا آشنا شدند و تا چه حد در این حوزه، پیشرفت کردند؟ در این شماره، به دستاوردهای مسلمانان در علم جغرافیا می‌پردازیم.

خوارزمی و شکل زمین

اثر «محمد بن موسی خوارزمی» اساس علم جغرافیایی مسلمانان را پایه‌ریزی کرد. وی کتاب «شکل زمین» (صُورَةُ الْأَرْض) را در سده سوم هجری نوشت.

این کتاب، فهرستی از عرض و طول هنکامی این محاسبات در شرق انجام می‌شد که اروپاییان هنوز زمین را مسطح می‌پنداشتند.

این کتاب، فهرستی از نقاطی بود که اقلیم‌های یونان باستان را نیز شامل می‌شد. این اقلیم‌ها، عبارت از هفت باریکه در عرض

جغرافیایی بود که گمان می‌رفت طول بلندترین روز نقاط واقع در آنها با

هم برابر است.

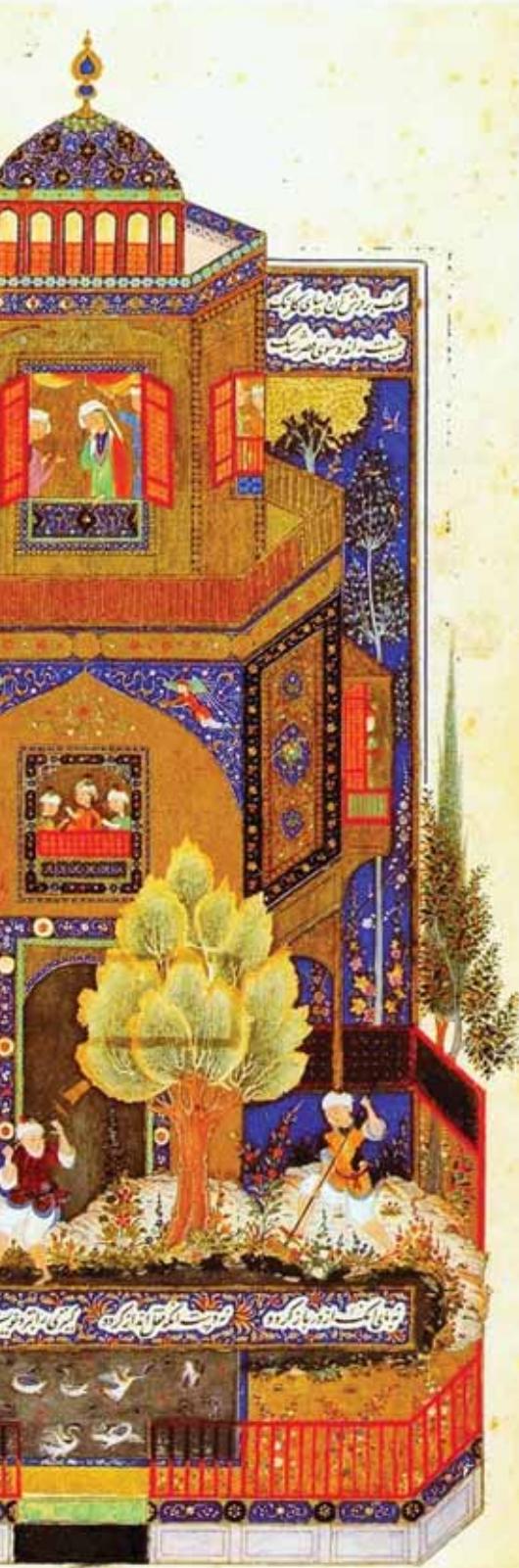
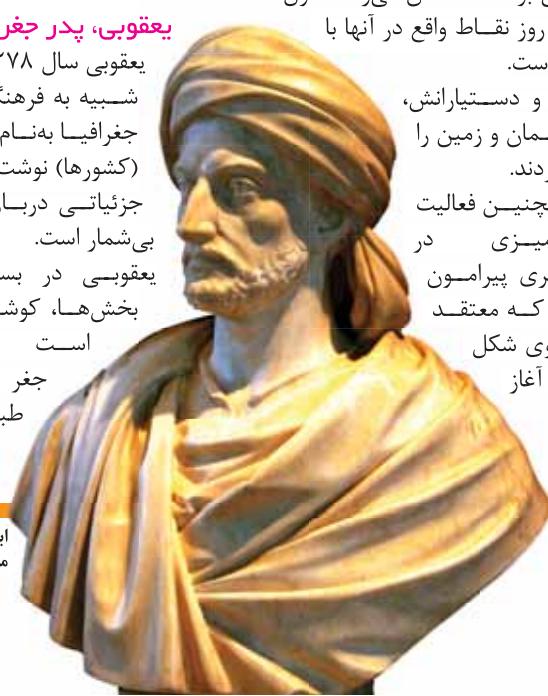
خوارزمی و دستیارانش، نقشه آسمان و زمین را ترسیم کردند.

آنان همچنین فعالیت موقتی‌آمیزی در اندازه‌گیری پیرامون زمین - که معتقد بودند کروی شکل زمین - است - آغاز کردند.

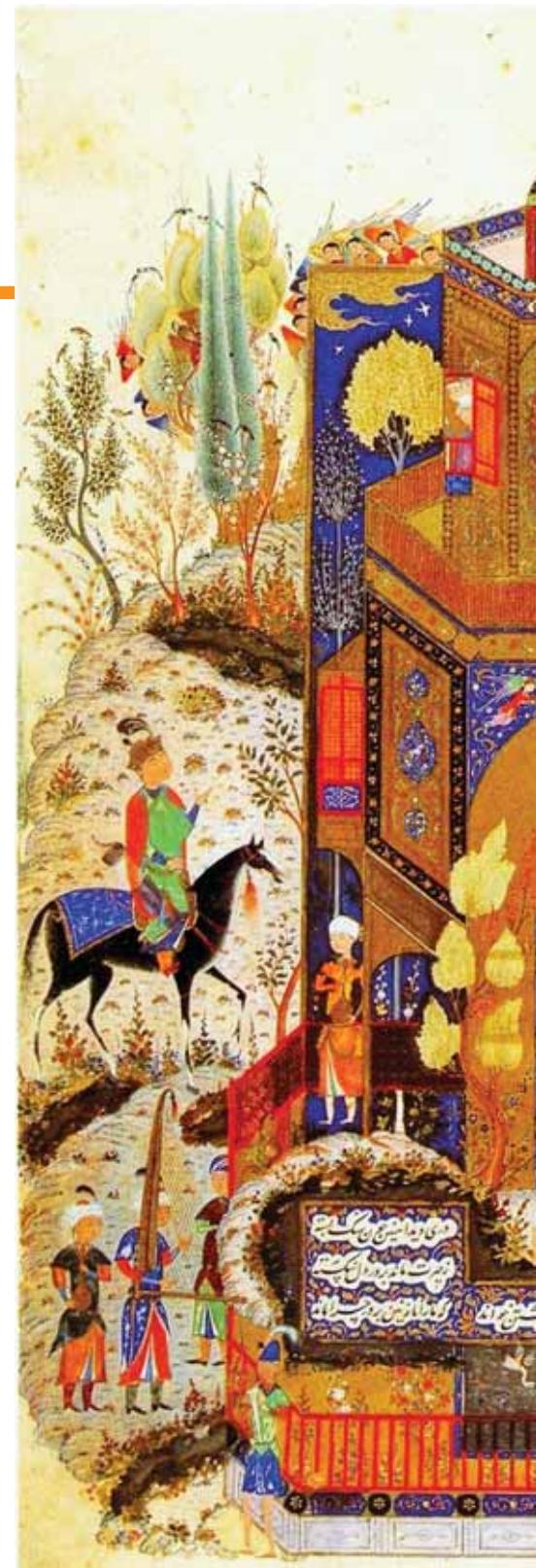
یعقوبی، پدر جغرافیا

یعقوبی سال ۲۷۸ ق چیزی شبیه به فرهنگ امروزی جغرافیا به نام «البلدان» (کشورها) نوشت که شامل جزئیاتی درباره اماکن بی‌شمار است.

یعقوبی در بسیاری از بخش‌ها، کوشش کرده است واقعیات جغرافیا را طبیعی را با

شرح جغرافیای انسانی بیان کند.
یعقوبی را گاهی پدر جغرافیای اسلامی دانسته‌اند؛ زیرا اثر او نخستین اثری بود که غربی‌ها به آن توجه کردند.
وی در مقدمه کتاب البلدان آورده است: «از آغاز بلوغ تا این زمان که ذهن و عقلم بیدارتر و نافذتر شده، عشق به آن

به «هند بیرونی» معروف است، نتیجه مطالعات و مسافرت‌های اوست که در سال ۴۲۱ ق منتشر شد.

وی در «التَّفهِيم» و «جَمَاهِيرُ الْعِرْفَةِ الْجَوَاهِيرِ»، درباره منابع و خصوصیات بسیاری از گوهرها و سنگ‌های قیمتی بحث کرده است.

کتاب تحقیق ماله‌نند، به سبب دانش فراوان و نگاه ژرف بیرونی به واقعیات و توانایی او در استفاده از آنها، یکی از تألیف‌های ارزشمند در زمینه جغرافیای ناحیه‌ای بهشمار می‌رود.

بیرونی در حوزه جغرافیای ریاضی و نجومی، درباره نقاط متقاطر زمین، کروی بودن و تعریف حرکات آن، بحث می‌کند و طول و عرض جغرافیایی اماکن بی‌شماری را بهدست می‌دهد.

یاقوت حموی و فرهنگ کشورها
از جغرافی دانان بزرگ مسلمان، یاقوت حموی بود که در آغاز سده سیزدهم، توانست دایرة‌المعارف بزرگ جغرافیایی در شش جلد گرد آورد. نام این اثر را «فرهنگ کشورها» (معجمُ الْبَلَادَن) گذاشت.

ابن‌بطوطه، مارکوبولوی جهان اسلام

وی پیاده، سواره و از طریق دریا، هزاران کیلومتر سفر کرد و بیش از چهل کشور را زیر پا گذاشت.

به همین دلیل، وی را مارکوبولوی جهان اسلام نامیده‌اند.

نوشته‌های ابن‌بطوطه بسیاری از مسائل پنهان زندگی در سده‌های میانه را روشن می‌کند؛ برای مثال، اینکه طلا از جنوب صحراى آفریقا به صور و سوریه می‌رسید و از آنجا، حجاج به مکه می‌بردند.

وی درباره پشم و مو، طلا و محصولات صیفی، عاج و ابریشم، شیوخ و سلاطین و... تحقیق کرده است.

به راستی ما می‌توانیم جهان قرن هشتم هجری را در آینه نوشته‌های ابن‌بطوطه، به چشم خود مشاهده کنیم.

کتاب «گلستان‌های طلا و معدن‌های جواهر» (مَرْجُ الْذَّهَبِ وَ مَعَادُنَ الْجَوَاهِيرِ) گزارش تجربیات و مشاهدات وی است که می‌توان آن را دایرة‌المعارف تاریخی جغرافیایی دانست.

مسعودی معتقد بود معرفت حقیقی را تنها با تجربه و مشاهده شخصی می‌توان بهدست آورد. او نویسنده‌ای پرکار بود. در واقع، جغرافیا در بین مسلمانان با مسعودی به اوج خود رسیده است.

اصطخری و زَرْقَالی

جغرافی دان مسلمان دیگری که جزئیات کمی از شرح حال او در دست است، اصطخری است که در نیمة اول قرن چهارم می‌زیسته است. کتاب «راها و کشورها» (الْمَسَالَكُ وَ الْمَمَالِكُ)، اثر اوست و شامل جغرافیای کشورهای اسلامی به اضمام چند نقشه رنگین از سرزمین‌های گوناگون آن است.

در همین سده، زَرْقَالی، دانشمند جغرافی دان، طول دریای مدیترانه را ۴۲ درجه اعلام کرد که با واقعیت، تقریباً هماهنگ است.

ادریسی و نقشه‌های جغرافیایی

ادریسی در شانزده سالگی، به آسیای صغیر، مراکش، اسپانیا و جنوب فرانسه و حتی انگلستان سفر کرد. پس از سفرهای دور و دراز به سراسر دنیا اسلام و اروپا، در دربار پالرمو (سیسیل) سکونت گزید. ادریسی در جایی زندگی کرد که برای تکمیل و پرداخت کار او سودمند بود؛ زیرا سیسیل در مرکز نواحی مدیترانه قرار داشت که وعده‌گاه کشتی‌ها و دریانوردان دریاهای شمال، اقیانوس اطلس و مدیترانه بود.

ترسیم نقشه‌ای از رود نیل یکی از آثار مهم اوست.

بیرونی و جغرافیای ناحیه‌ای

بیرونی در هند، زیان سانسکریت را فرا گرفت. کتاب «الْتَّحَقِيقُ مَالِهِنْدَ» که

داشتهام که از تاریخ سرزمین‌ها و وضع جغرافیایی آنها آگاه شوم؛ چرا که از کودکی، سفرهای درازی داشتهام.«

مسعودی و اوج جغرافیا

مسعودی بیش از هر چیز، عشق سیاحت داشت و در جوانی به اقصی نقاط جهان

